

Nr 80

Av fru **Eriksson** i Stockholm och fru **Renström-Ingenäs** om anslag till Svenska multipelskleros-föreningarnas riksförbund.

De människor, som drabbats av den gåtfulla och invalidiserande sjukdomen multipelskleros (MS) utgör en grupp handikappade, vilkas situation kräver all tänkbar uppmärksamhet från samhällets sida. Sjukdomen träffar i regel människor i 20—40-årsåldern. Sjukdomen går icke till läkning, och man känner icke dess orsaker.

Vårdförhållandena för de MS-sjuka är långt ifrån tillfredsställande. De vårdas relativt korta tider på sjukhus och får oftast vårdas i de enskilda hemmen under stora upppoffringar och med små möjligheter att vinna lindring i sina lidanden. Även om de MS-sjuka på grund av sjukdomens progressiva karaktär endast i undantagsfall kan återföras till ett något så när normalt liv, har dock den konventionella rehabiliteringsbehandlingen som lämnas andra, statistiskt invalidiserade haft god effekt, då den kunnat sättas in. Den behandling som givit det bästa resultatet är sjukgymnastik enligt den från U. S. A. införda Kabat-metoden. I vårt land finns endast ett fåtal sjukgymnaster, som är förtroagna med en sådan behandling. De MS-sjukas egen organisation har därför själv tagit initiativet till en utbildning av ytterligare sjukgymnaster enligt denna metod. Därigenom har vissa om än begränsade möjligheter till effektiv och sakkunnig sjukgymnastisk behandling öppnats på en del sjukhus och även i hemmen.

Genom organisationens hjälp har det lyckats på en del håll att ordna transporter av de sjuka till något sjukhus för behandling någon eller några gånger i veckan. Organisationens ekonomiska resurser är emellertid icke tillräckliga för att i önskad omfattning komma till hjälp. I Stockholm kostar t. ex. bara transporten av en patient och behandlingen på sjukhuset i medeltal 12 kronor per gång. Då samhället ännu icke har vårdresurser för att ta hand om de MS-sjuka annat än under mycket korta tider och de enskilda icke kan bära den ekonomiska bördan själva, är de ansträngningar som de MS-sjukas egna organisationer gör värda att stödja. Ett anslag av 10 000 kr. skulle under det närmaste året betyda en väsentlig hjälp för den ambulatoriska sjukgymnastiken och transporter åt de sjuka.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om ett anslag av 10 000 kr. till Svenska multipelskleros-föreningarnas riksförbund för bestridande av en del av förbundets kostnader för sjukgymnastisk behandling åt MS-sjuka i hemmen och gruppvís.

Stockholm den 22 januari 1958

Nancy Eriksson

Lena Renström-Ingenäs